

11/2008

časopis pro klony a opilý stolaře

HLASATEL

POSLEDNÍ ČÍSLO KLUBOVNÍHO HLASATELE-

**SILVESTROVSKÝ
SPECIÁL 2008**

PLNÝ VIPU A HUMORU PRO SVÁTEČNÍ DNY

Obsah čísla 11 / 2008

3 Klubovní stránka

Tak nám zase napsala Zatopená jeskyně. Michal nemá na klub čas, Sylva má problém s tatínkem a navíc jim na náměstí postavili nové KFC.

4 Pekáč

Protože pekl Rolf naposledy, připravil opravdu jen to nejlepší. Výběrová pochoutka má víc než jen křupavou kůrčičku.

8 Dálky volají

Představte si, jaké to je, když vás místo otravných ptáků budí stovky motorů a nebe zakrývá ohromná betonová masa.

10 Okno do světa

Dlouho jsme hledali, vedli jsme vás po všech čertech zdánlivě marně, ale nakonec jsme přece našli. Konečně si přečtete, kde že leží vysněný ráj na zemi.

12 Dlouhodobka

Šproti a humři tančí, zpívají, pší Ježíškovi a těší se na Vánoce. Kapři mlčí. Makrely momentálně od-souvají tvrdohlavě sledě ve směru jejich hlavy.

15 Vývěska akcí

Tak se nám to zase rozjíždí. Redaktoři budou rozdávat dárky klubům a do Třebíče se sjedou žirafy a sloni.

16 Komiks Karakum

Policisté přece jenom přijeli. Ale co to? Roztomilá zvířátka s pistolí za pasem zatýkají Michala a Hrabala.

KLUBOVNÍ HLASATEL
časopis pro klony a opilý
stolaře.

ŠÉFREDAKTORKA

Božena Němcová – Bublina

SPOLUVYTVÁŘELI

Karel Klostermann – Bant

Brad Pitt – Stopař

Bedřich Frida – Rolf

Jiří Kalina – Čáp

Svatopluk Machar – Winoga

Hanuš Bonn – Vojta

Zikmund Winter – Hyňas

Růžena Svobodová – Ovce

Angelina Jolie – Kawi

a také soutěživé klony a stolaři.

ILUSTRACE

Jan Neruda

Brad Pitt - Stopař

Milan Chudáček

KOMIKS

Hanuš Bonn – Vojta

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ

Jiří Kalina – Čáp

KONTAKT

klubovni.hlasatel@spjf.cz

VYDÁVÁ

Sdružení nepřátel Milana

Musila, o. s.

pošt. schránka 245,

Brno, 658 45

e-mail: fjps@spjf.cz

TISK

Adatisk, spol. s r. o.

CENA ČÍSLA

15 Kč

Pro kluby, OBS a SBS zdarma.

Číslo 11 vyšlo 7. 12. 2008.

KLUBOVNÍ STRÁNKA

Ahoj redakce,

píšeme Vám další hlášení z Jenestří. Vlastně píšu, protože schůzky našeho klubu jsou v poslední době nějaké divné. Začalo to tím, že minulý týden Michal dostal od rodičů zaracha. Sice nám přesně nechtěl říct, proč, ale od jeho malé sestry jsme za šestnáct krabiček lentilek (Sylva s Nikol obětovaly všechny, které měly připravené na mikulášskou besídku a pak se to snažily utajit) zjistily, že prý se vrátil hrozně pozdě v pátek večer domů a že ho hrozně bolelo břicho. Bez vedoucího to sice nebylo úplně ono, ale rozhodli jsme se v klubovní činnosti pokračovat a splnit úkoly do dlouhodobky.

Minulé pondělí, když začalo mrznout, jsme byli v továrním vodojemu, kde jsme plnili úkoly s během do schodů a ze schodů. Když jsem měl chvilku volno, vypouštěl jsem takovou zahnutou trubkou zbytky vody z nádrže nad schodištěm. Úkoly nás hodně bavily, ale museli jsme asi za hodinu přestat s běháním do schodů, protože Sylva najednou začala hrozně křičet a když jsme k ní doběhli, říkala, že spadla ze schodů a má zlomenou nohu. Hrozně se divila, kde se tam nahoře vzal ten led, který tam předtím nebyl. Nakonec jsme ji odvedli do nemocnice, kde do-
s t a l a s á d r u .

Ve čtvrtek mně
ř í k a l

Ríša ve Škole, že prý ho hrozně bolí v krku a že má určitě teplotu a tak dneska nepřijde na schůzku. Tak jsem řekl, že jo, že je nás stejně ještě čtyři a to úplně stačí, protože Rychlých šípů bez Červenáčka bylo taky čtyři.

Schůzka byla super, protože jsme si povídali s Anetou o hamburgrech a najednou přiběhl tatínek od Sylvy a za-

jímal se o to, kam zmizelo šestnáct krabiček lentilek. Když mu to Sylva nechtěla říct, odvedl ji domů za ucho a ona při tom úžasně kvíčela. Když jsme se vraceli přes náměstí, viděli jsme v tom novém nonstop KFC Ríšu s Michalem, jak si dávají dvojitého Twistra.

Na další schůzku nepřišla Sylva a fakt by mě zajímalo proč. Byli jsme už jenom tři a tak jsem navrhl, abychom šli na hradiště, ale Aneta říkala, že se jí moc nechce a pořád se motala okolo náměstí a nechtěla nikam dál. V půlce schůzky pak řekla, že už musí jít a začla v baťohu hledat peněženku. Když odběhla, zůstali jsme s Tomášem sami dva. Dlouho jsme chodili po městě, byla nám zima a povídali jsme si o našem klubu, se kterým to jde nějak z kopce. Domluvili jsme se, že příští schůzku zajedeme autobusem do jeskyně, kde je naše posvátné místo.

Ve čtvrtek jsem našel v baťohu reklamní leták z KFC.

Především byla zatím předposlední schůzka. Jeli jsme s Tomášem autobusem a pak jsme vlezli zadním vchodem do jeskyně. Tam jsme si zase povídali o klubu a Tomáš říkal, že bychom si měli dát slavnostní slib, že ho nikdy neopustíme. Tak jsme si ho dali. Když jsme vylízáli ven, říkal Tomáš, ať mu podržím baťoh, že je těžkej a s ním na zádech nevyleze. Když jsme došli na zastávku, byla už tma a Tomáš zjistil, že nemá baťoh, asi ho někde zapomněl. Už ale jel auobus, tak jsem jel domů a řekl jsem Tomášovi, že jsem jeho baťoh možná nechal tam u té jeskyně, protože jsem na něho předtím úplně zapomněl.

Dneska měla být taky schůzka, ale nikdo nepřišel, tak jsem šel domů a píšu vám toto hlášení. Nevíte, co mám dělat?

Hrabal z 339. KBS Zatopená jeskyně ■

Pekáč

Dnes se peče

redakční směs s oblohou

ČÁP

Už nejen čápi a holubi na Maloměřickém komíně si špitají, že pracuješ jako zaměstnanec IDS JMK a nejednou jsi se dostal do konfliktu s cestujícími, mimo jiné i s drbnou Rypáčkovou? Pověš nám o tom něco více?

Konflikty s cestujícími jsou na denním pořádku, zrovna nedávno měchtěl ve Vyškově rozlícený dav lynčovat, když řidič autobusu projel zastávkou a oni si všimli, že mám papíry se značkou IDS. Naštěstí jsem i ve škole patřil k nejlepším běžcům. Co se týká konkrétně slečny Rypáčkové, musím tě poopravit - ona to totiž není cestující ale řidička. První konflikty jsem s ní měl ještě na základní škole, když jezdila pro MHD Adamov na lince 1. Nechtěla mně nikdy zastavit na zastávce na Kolonce, protože říkala, že je to zastávka jenom pro dospělé a my děti tam nemáme co vystupovat. Že tam bydlím, ji nezajímalo. Později jí vadily vousy, které mně kamarád přikreslil na čtvrtelní jízdenku a nutila mně, abych si nechal narůst plnovous v jedenácti letech. Dlouhé roky jsem si myslel, že se nad Rypáčkovou zavřela zem, ale nedávno jsem se s ní opět setkal.

Poklidně jsem prováděl dotazníky

s cestujícími, kde jedna z otázek byla na vzhled a upravnost řidiče. Když si toho všimla slečna Rypáčková, zastavila a nechtěla jet dál, dokud jí neřeknu, jakou

Rozhovor s Dudlou tu sice není, ale dali jsme jí sem aspoň fotku.

známku jí cestující dali. Nakonec to musel odřídit nějaký pan Sedlák, který jezdí s traktorem.

Čápe, jsi borec a tak máš ještě druhé kolo. Mohl by ses ještě se čtenáři rozdělit o nějaký svůj trapas? Nebudeme vytahovat žádnou špínu, tak například jak kvůli tobě musel zastavit autobus abys se mohl vyzvracet, když se ti udělalo v jedné řecké pahorkatině

nevolno po tom co jsi vypil kakao?

Tak ono to vlastně nebylo kakao, bylo to frappé, řecká káva s ledem. Dal jsem si jedno v malé kavárně a když jsem zjistil, jak je levné, musel jsem v jeho konzumaci pokračovat, až jsem si ledem zamrazil vnitřnosti. No a v autobuse to ve mně rozmrzlo a jak jsme se houpali na horské silnici, postupně mně docházelo, že budu muset začít něco dělat, abych si nemusel od řidiče půjčit kýbl s hadrou. Poprosil jsem tedy toho pána v několika světových jazycích, aby zastavil, ale on mně nerozumněl a dál řezal zatáčky, čímž riskoval, že využiji jeho kapuci k jiným účelům, než pro které byla stvořena. Až když jsem začal rukama mávat a ukazovat na dveře, zastavil.

Když jsem vystoupil, docela mě překvapilo, že řidič zavřel dveře a ujel se všemi mými věcmi i kamarády. V kapse jsem měl jen cestovní pas a vůbec jsem vlastně nevěděl, kde jsem. Pro začátek jsem si lehl na plochý kámen a strkal jsem si postupně všechny prsty do krku, abych dostal ven to frappé. Přestal jsem, jen když jelo kolem nějaké auto, protože to vypadalo docela divně. Frappé se ale venitř asi

líbilo a tak jsem nakonec na kameni usnul.

Probudil mě až autobus, který za necelou hodinku objel všechny vesničky v horách a vracel se. Záchrana. Už mně bylo lépe a tak jsem nastoupil dovnitř, kde se mezitím udělalo poněkud nevolno dalšímu z nás - Rolfovi. Když jsme dojeli na albánské hranice, museli jsme hodinu ležet bez pohnutí, než nás ten pocit přešel.

VOJTA

Jeden nejmenovaný kamarád o Tobě donesl zprávu, že se při cestách po zahraničí živíš zbytky a odpadky z popelnice. Ve které zemi jsou takovéto zákusky nejchutnější? Jak jsme jedli ten nakousnutý hamburger v Řecku můžeš vynechat...

Díky Rolfe, nejmenovaný kamaráde, žes i s námi vzpomněl. Ty zbytky co jsme jedli v Řecku byly opravdu nechutné, nevím jak jsi mě k tomu mohl přesvědčit... Občas si dám nějaké plesnivé rohlíky či chleba co má babička pro králíky, nebo

prošlé

Který z nich je J. F. Cooper?

zkvašené mléko, ale jinak jím docela zdravě a levně. Kdo zná obchod s prošlými potravinami pro důchodce na Lidické, tak je v obraze.

HYŇAS

Náš informátor přinesl nevyvratitelnou zprávu, potvrzenou fotografiemi a nahrávkou na diktafon, že jsi byl viděn ve společnosti jistého pana T. (pro ty co se vyznají v podsvětí: jde o muže pod pseudonymem Tučnák), jak s ním plánuješ puč na předsedu SPJF a útok na zimní palác na Kopečné! Než Tě pomažeme prošlou marmeládou která zbyla z tábora v Knežicích, a posypeme pilinami, máš něco na svoji obhajobu?

Nemám žádné argumenty, nevím co bych na svoji obhajobu řekl. Cítím se teď jako malý Bobeš.... Ano všechno to je pravda! Než mě zastřelíte, necháte pomlít v mlýnku na prasata a rozprášíte po Adamově, povím jen tolik: Tučnák je nevinný, za všechno můžu já!

BUBLINA

Dle nejmenovaného zdroje jsme slyšeli, že kvůli Tvému

dědečkovi, který pracoval jako mlynář ve větrném mlýně na Kladně, se v Novém Strašecí přejmenovala ulice Nádražní na ulici Pod Větrákem? Jak proběhl sám slavnostní ceremoniál?

No teda, dneska už taky bulvár vyšťourá kde co a ještě takový drby. Žádná

Pod Větrákem, ale Nad, taky tam pěkně fouká! Při této slavnostní příležitosti město uspořádalo Moučné hody, kde se pekly vdolky, koláče, řízky, ale gurmáni mohli ochutnat i moučné červy. Pro děti byly nachystány kolotoče v podobě větrných mlýnů a pro dospělé soutěže v běhu s pytlek mouky. Tradiční mlynářskou atmosféru dokreslovaly navíc zapnuté větráky místního sdružení dobrovolných hasičů. Na své si přišel opravdu každý.

MILOŠ

Doktore Mildo, můžeš nějak reagovat na velmi neobvyklý a zároveň jasně usvědčující článek v Bystrckých listech „Neznámý lovec skolil v Lelekovickém revíru dalšího jelena“?

Ano, je to pravda. V hlubokých lesích nedaleko města Brna žijí stáda jelenů, muflonů, daňků a samozřejmě i srnců. Každoročně jsou pořádány hony, ale s omezeným počtem úlovků (je dán limit od firmy Lowex, Ltd.). Trofejní kus byl skolen na komoru v ranních hodinách v měsíci říjnu (den se tají)... Paroží bude vystaveno v Lelekovickém Hrádečku pod Babím lomem. Lovec prý má v oblíbené knihy J. F. Coopera, zejména jednu z těch známějších - jmenuje se Lovec jelenů.

STOPAŘ

Nejen už po adamovských Ptačinách a Kolonkách koluje zvěst, že se prý v Adamovských strojárnách neboli ADASTu, nikdy nevyráběly žádné psací stroje, jak si celá veřejnost mylně celou dobu myslela. Můžeš poodhalit tu tajemnou roušku, za kterou se skrývá velké a děsivé tajemství?

V Adamově? Tam je všechno možný... Z Adastu pochází hodně věcí. Pokud se v Adamově vyráběly lokomotivy, mosty, auta, tiskárny, jaderné hlavice a hodinky, tak se nemůžeme divit, že by se zde vyráběly psací stroje. Prostě to neví nikdo, ani generální ředitel. Továrna

Rolf to celé dal dohromady, tak si taky zaslouží jeden snímek.

je rozlehlá, není jen nad zemí a vyrobit se tedy může kdekoli cokoli, možná i to digitální slunce. Já třeba například netušil, co máme všechno doma z Adastu. O městě, kde je kov důležitější než chleba, tedy můžeme tvrdit, že je místem neomezených možností.

SOKI

Jistý bulvární plátek Alnitag, ve svém jubilejním čtvrtém čísle, přinesl zprávu, že prý jistý K.A. z Brna, hlásící se k české národnosti a k členství v SPJF je ve skutečnosti australianem s pravým jménem Albright. Do ČR přijel se záměrem prodávat klokany, které chová na farmě poblíže Perthu. Vstoupil do sdružení a hned se ujal dlouhodobé hry Cesta k protinožcům, ve které propagoval nevinná zvířata s kapsami na břicho a když si získala oblibu všech dětí, nastoupil s trvdou a nekomprominí prodejní politikou. Na klokanech během 10 let zbohatl a opět zmizel na druhou polokouli.... můžete se pane Albright k tomu nějak vyjádřit, či dementovat článek Alnitagu?

Tuto zprávu musím rezolutně dementovat. Jsem původem z České republiky a ne z Austrálie. Mám sice předky na Novém Zélandu, ale jedná se pouze o vzdálené příbuzné – konkrétně o vnuka dědečka, bratra dcery mojí pravnučky z druhého kolena. Nikdy jsem žádné klokany nechoval. Pouze jako malý hoch jsem si jednou pořídil pouličního potkana, kterého jsem měl zavřeného ve sklenici od okurek. Přes noc jsem ho nechal na balkóně a protože teplota klesla pod bod mrazu, tak chcipl. Klokana jsem nikdy ani neviděl, je to opravdu drb, který mohl vniknout jenom v Adamově.

TOPIK

Deník Vysočina informoval, že v předvolební kampani na starostu obce Moravec byla pro vesničany uspořádána obrovská veselice a hostina, na kterou bylo zapáchnuto a upečeno jedno jehně, čtyři pštrosové a tucet kaprů z

rybníka Kuchyně. Vše prý dotoval nový kandidát a občanům dosud neznámý zbohatlík z česko-německého pohraničí, Tomáš M. Můžeš členům SPJF prozradit něco ze svých plánovaných aktivit na Žďářecku?

Moje aktivity nedosahují do Žďářecka, i když jehně i kapry bych si dal. Bydlím spíše poblíže česko-polského pohraničí a tudíž nevím, který jmenovec by to mohl být. Pozdravuji všechny čtenáře Pekáče a vzkazuji ji jim, že pokud se jednou moje aktivity dostanou na Vysočinu, padne na to celá salaš a né jedno jehně.

FERDA

Není žádnou novinkou, že v tvých žilách koluje trochu maďarské krve. Podle snadno dostupných pramenů lze vypátrat, že šlechtický rod Forró ze Szegedu, v historii velmi značnou měrou přispěl k obohacení uherské kuchyně, např. originálním receptem na Segedínský guláš. Jak často ho doma připravujete a jaké speciální přísady do tohoto pokrmu dáváte?

Ano v mém těle koluje trochu maďarské krve a jelikož jsem právě po obědě, tak i trocha maďarského guláše. Recept není složitý, ale čtenářům ho prozradit nemůžu – jde o národní tajemství a nechtěl bych se zaplést s budapeštskou justicí a být souzen za velezradu. Doma segedák vaříme 3x týdně, manželka ho umí výtečně. A každou sobotu si s rodinou grilujeme na zahradě právě maďarské čabajky, které nám vozí můj bratranec z Kiskunhalasu – Ferenc Forró.

ZANDT

Jeden nejmenovaný udavač naší redakci prozradil jednu historku

z tvých cest po blíz k é m v ý c h o d ě . Prý ses vloupal v j e d n o m n e j m e n o - v a n é m městě do jedné továrny na jaderné zbraně, a b y s i s o d t a m t u d o d n e s l nějaké hlavice. Prýprosvětajnězaloženésdružení Zandt: Zničit AND Týrat.... co je na tom pravdy?

„Od vzneseného anonymního obvinění z Adamova se distancuji! Přiznávám sice, že jsem se jedné teplé letní noci, v jednom nejmenovaném hlavním městě Turecka, v areálu jedné nejmenované továrny na jaderné zbraně skutečně pohyboval, nikoli však za účelem zcizení hlavice.

Důvod mé návštěvy byl zcela jiný a prostý, soucit s kamarádem, který pocitoval neodbytné a intenzivní bleší svědění na většině svého těla. Vydali jsme se tedy do areálu již zmiňované jaderné továrny hledat malebné sladkovodní jezírko vhodné k odblešení.

Sdružení ZANDT opravdu založeno bylo. Význam zkratky a jeho poslání je však také naprosto odlišné, než sedomnívá anonymní udavač. Zalehnout, Aklimatizovat se, Najíst se, Dáchnout si a Transmitovat.“

KAWI

Ukajinský list Krasivyy junoš přichází ve své poslední reportáži se skandálním odhalením! jistá miliardárka I. K. z Brna koupila od správy lesů a luhů v Ivano-frankivské oblasti pozemek, na kterém se nachází hora Pop-

Ivan a započala na něm výstavbu ornitologické stanice. Prý se záměrem odchyty a zneškodnění čápů bílých. Argumentuje prý jejich přemnožením, leč vesničané z okolí se proti tomu bouří a sepisují petice! Můžeš se nám prostřednictvím KH k tomu nějak vyjádřit?

Jsem toho názoru, že přemnožení čápů dosáhlo kritické úrovně. Z letošního jara je znám případ, kdy skupina pytláků pod horou Pop Ivan přímo zabloudila v záhadné bílé mlze, která nebyla ničím jiným, než obrovským hejnem poplašených čápů, kteří na zmíněné hoře hnízdí. Proto jsme začali ruiny na Pop Ivanu přebudovávat na odchytnou stanici. Zatím se podařilo celý objekt odblesit a po obvodu nainstalovat atomová děla. Musím ale podoknout, že okolní vesnice to nijak neohroží, protože podle mých zpráv v okolí žádné vesnice nejsou. Tímto děkuji firmě, která si nepřála jmenovat, za zapůjčení buldozerů.

CONDOR

Kdo čte denní tisk, jistě mu neuniklo to, že v Atlantickém oceánu ztroskotal novodobý Titanic. Víme, že jsi byl v lodní kapele coby pianista a že jsi zůstal napalubě doposledního okamžiku a hrál jsi skladbu od Čajkovského - Louskáček. Zatímco skoro všichni hudebníci, kteří hráli na rozměry menší nástroje, zahynuli ve vlnách, ty jsi na svém piánu doplul k ostrovu Tristan de Cunha, kde tě domorodci přijali jako spasitele a stal ses se jejich náčelníkem. Můžeš nám něco o kmeni, kterému se v Evropě prezdívá Severáci, prozradit?

Okmeni si toho moc nepamatuji. Jiz plavbou k ostrovu jsem se potýkal s problémy. Zjistil jsem,

ač to zní nelogicky, že do klavíru teče! Na ostrově mě domorodci přijali opravdu jako krále (možná proto, že to byli orangutani a pohybovali se na stromech). Vládl jsem opravdu velmi krátce. Ještě téhož večera mě obětovali na struně z břinkotruhly (jak říkali mému klavíru), tu spálili a touto mohutnou vatrou oslavili nový rok...

VANDA

Čtenáře bude jistě zajímat, jak se z obyčejné Amazonky z pralesa poblíže Blanska, stala indická princezna. Jak jsi se dostala do paláce indického prince Fachrudinna Achmeda a okouzila ho natolik, že tě pojal za svoji choť? Jaké je to usínat v kožichu Tygra indického, při pohledu na zapadající slunce za Tádž mahálem? Nebo se jen tak projet na slonovi k břehu řeky Gangy?

Achmeda jsem okouzila svými tanečními kreacemi, které jsem se naučila v tanečním souboru Voříšek. Do Indie jsem se dostala úplně o m y l e m .

Na nádraží jsem nasedla do špatného autobusu, cestou jsem usnula a už to bylo. A pohled na Tádž mahál... Ná d h e r a , k a ť d é m u b y c h t o d o p o r u č o v a l a , n e j m é n ě d v a k r á t d e n n ě ! ■

DÁLKY VOLAJÍ POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

Jiří Kalina – Čáp vás zavede na místo, kde jste už stejně všichni byli.

Jsou tábořiště ve vysokých horách, kam vede sotva schůdná stezka a jiná ukrytá v houštinách říčních náplavů tak, že na ně suchozemec zavítá jen ztěží a návštěvník musí připlout na lodi. Nalezneme také campy na sklaních plošinkách, kam je nutno vyšplhat po laně, ohniště ukrytá v hloubi jeskyní i místa, na která se nelze probít než po kolejkách romantické lokálky. Zapadlé a nezdánlivě zapomenuté střípky naší země. Dnes vám ale chceme představit tábořiště jiné, nad jiné vynikající svojí dostupností všemi druhy dopravy, tábořiště, na kterém už jste dokonce skoro všichni byli. Že takové tábořiště není? Omyl! Je jím camp na Barrandovském mostě, nejfrekventovanějším místě naší země.

Místo je to neprávem opomíjené a neznalci zavrhané. V letních měsících se Barrandovský most utápí v zeleni a od řeky často vane svěží větřík, přinášející aroma eutrofizované Vltavy, přízemní ozón a tisíce vůní oxidů dusíku. Tábořiště oplývá zvěří, zejména z řádu hlodavců (Barrandovské krysy byly pro svoji nezaměnitelnou kořenitou chuť oblíbené již ve středověku) a přes veškerou pestrost a bohatství dopravy se vám snadno podaří, že strávíte pod osmiproudovou dálnicí večer u ohně lidmi docela opuštění. Samota však probouzí vzpomínky a obrazy z dávných časů, kdy Barrandovský most teprve měl spatřit světlo světa a na jeho dnešním místě stály pouze omšelé domky vorařů a Vltava líně vymílala břehy svého koryta mezi nevzhlednými kmeny mohutných stromů uprostřed

ohyzně-

Nájezdy na Barrandovský most na podzim.

ho křiku divokých racků. O co je zde dnes lépe! Pojdme však i my nahlédnout do historie a zaposlouchejme se do příběhu, který mně na místě vyprávěl jeden nemocný bezdomovec, jenž si ohříval na ohni z dřevěných palet pod mostem několik hltů prošlého jablečného vína.

Stavba mostu započala za dávných časů, kdy Praha ještě byla malým městem, v roce 1778. Protože v tehdejší Československu, ke kterému kdysi patřila i naše země, nebylo dost tesařů pro tak úžasné dílo, najal panovník na stavbu desítky tesařských tovaryšů, kteří vážili dlouhou a nebezpečnou cestu vlakem přes hvozdy a pohraniční hory až z Polska. Jejich vůdcem byl podle pověsti mladý a neohrožený Zdisław Zigousty, který proslul svým plavým vlasem až po ramena, za který jej málem vyhodili z učňovské školy.

Jed- n o ho neděl- ního rána

Čilý letní provoz, v modrém favoritu sedí Winoga.

na konci srpna, když už se stavba obřího bednění chýlila ke konci, zamířil mladý tesař jako každý týden do kostela. Když mše skončila a lidé odcházeli, potkal Zdisław u východu z chrámu krásnou, nakrátko ostříhanou dívku a na první pohled se do ní zamiloval. Avšak ani on jí se svým zlatým vlasem nebyl úplně lhostejný a tak přijala jeho pozvání na projížďku nově dokončenou trasou metra A. Vedli se spolu za ruce a nedokázali si představit svůj další život jeden bez druhého. V tlačnici stanice Náměstí Míru však najednou Zdisław zakopnul a než se mu podařilo v chumlu lidí vstát, oddělil ho dav od děvčete, které eskalátor nemilosrdně odvezl do hloubi podzemí. Zdisław začal dívku hledat, vykřikoval její jméno (jmenovala se Helena nebo Jelena; zde si bezdomovec nebyl příběhem jistý), ale vše bylo marné. Nad krasavicí se doslova zavřela zem. Do rána bloudil nešťastník tunely metra a vykřikoval jméno dívky, která zlomila jeho srdce, střídavě s výroky o psí krvi. Když se za úsvitu rozjely první soupravy, vylezl Zdisław na povrch a zamířil přímo k budoucímu Barrandovskému mostu.

Jeho kolegové, kteří si zrovna čistili zuby po snídani (na kterou měli rohlíky se salámem a pivo), spatřili, jak Zdisław šplhá po příčkách dřevěného bednění a míří po provizorním mostě nad řeku. V okamžiku, kdy stanul na nejvyšším bodě budoucího mostu, rozpřáhl ruce a než se kdo nadál, skočil po hlavě dolů, proletěl vzduchem a roztrhl si lebku o ocelové pažení I – profilu základové jámy severní části pilíře číslo 2. Než stačili dělníci vyzdvihnout ze základu jeho tělo, zahřmělo právě spuštěné čerpadlo na beton a pohřbilo ostatky Zdisława navždy do základů mostu. Na jejich osvobození nemohlo být ani pomyšlení a

tak dodnes nese osm proudů dálnice sám vůdce polských tesařů Zdisław Zigousty. Jeho památku navždy připomíná trojice betonových plastik v okolí, jež místní lidé přezdívací Červ dobyvatel, Hroší lázeň a Krmítko pro slony. Původně měl most nést jméno nešťastného tesaře, nakonec ale lépe bodoval Antonín Zápotocký.

Pokud se vydáte na tábořiště v létě, doporučujeme linku MHD č. 231, vystoupit na zastávce Pod Kesnerkou a ulicí Franty Kocourka zamířit na jih. Podobná cesta je i od vlaku ze smíchovského nádraží. Asi po kilometru spatříte brutalistní stavbu přes Vltavu. Autem je nejlepší přijet po dálnici D1 nebo D5 od Brna či Plzně, můžete také použít silnici 4 a evropské tahy E48 a E50. Vydáte-li se na místo letadlem, můžete se pokusit přistát přímo na osmiproudové vozovce, ale vězte, že její délka činí pouhých 352 m, tudíž je třeba přistávat opatrně.

Na místě samotném pak mějte oči otevřené a zhluboka dýchejte. Jen tak se vám podaří nalézt místo, kde se ryk stovek motorů a lomoz pneumatik nejlépe lomí mezi betonovými pilíři a v šedavém prachu naleznete hezké místo na přenocování. Když budete mít štěstí, narazíte na o h n i š -

Osudný pilíř číslo 2.

tě, které už založili místní bezdomovci před vámi nebo na hromadu betonových úlomků, z nichž můžete vystavět vlastní kruh. Večer, až vyšlehnou oranžové plameny, provoz oslábne na 2116 vozidel za hodinu a váš oheň obklopí civilizační osamění, vzpomeňte si na příběh nebohého Zdisława, jehož tělo leží jen kousek od vás. Nejkrásnější jsou však rána na tábořišti, kdy oči znaveného poutníka otvírají tisíce klaksonů aut, která uvázla v pravidelné ranní zácpě!

Lovu zdar! ■

Okno do světa:

Adamov

Kus nebe na zemi

text: Ondřej Herzán - Ondera
foto: Vladimír Schmid - Stopař
Jan Šlesinger - Bant

Skalní sklep.

Kdysi dávno prý chtěl Bůh rozdělit zemi. Sotva dal myšlenku rozhlásit obložním rozhlasem, objevila se před jeho majestátem tlupa namakaných týpečků a udýchaným slepičím hlasem žadonila o svůj kout. Nu vida, jste tu dřív než jsem mysl! uklouzlo Bohu. Nestačil jsem ještě vše dotvořit... kdo brzo chodí, sám sobě škodí, chlapci! Musíte vzít zavděk hlubokým, temným údolím, kam slun-

Adamov I - Horka

ce stěží pronikne a jehož dnem se vinou kalné vody říční... Však jste zdatní sportovci, vám nebude zatěžko tu nehostinnou roklinu náležitě zvelebit! To vám budiž útěchou...

A protože to byli šikovní junáci – zvelebili. Mohutné, bělostné chrámy začaly zaplňovat sypké stráně jako lysohlávky po dešti. Dávná Babylonská věž by se mohla sklonit se vši svou pompou a výstavností před těmi účelnými, nevtrlivými stavbami: ani ke zmatební jazyků zde nedošlo, byť ještě dnes můžeš zaslechnout mezi místními podivuhodná slova jako TUP, MANTÁK a další, jinde bohdá pozapomenuté výrazy. Také potomci někdejších stavitelů věží žijí v údolích: říkají si prostě a hrdě – věžníci...

Ta oblast, přátelé, to je kus nebe na zemi. Zatímco světem hýbe problematika genetiky, tady žije kurážný chlapík, zabývající se autogenetikou. Jeho autogen je natolik silný, že dokáže vymýt z povrchu zemského všechny prežitky dob mi-

Pohled na adamovské kino

nulých a oživit lesk a slávu největšího z chrámů, rozkládajícího se široce nad proudy běhuté řeky. Pakliže budova doslouží původnímu účelu, místní si vždy vědí rady: dokáží jí nalézt účel nový. Z kina se tak přes noc může stát balneologické středisko, ze shromaždiště nadějí útulek podzimu života, z místa, kde dříve strom tyl bohaté živiny z půdy, prostor pro spočinutí motorových přátel. Vše zde musíš brát za bernou minci.

Pohostinní jsou lidé v onom čarovném zeměkoutu – ať již trpaslíci nebo obří bantuové. Pronikneš-li do údolí skrze hejna ptačin, jeřábků a houští divokých kalin, rádi tě přivítají a pohostí půllitrem dobře vychlazené kofoly. Zaujmeš-li je, určitě se podělí o jednu ze svých vyhlášených specialit – uzeného šprota či nadívané humří klepítko – ďábelské to věru pochoutky! Na podzim pak z oken zaznívá melodický zvuk skleniček, z nichž omamně voní čerstvě vylisovaná bezová šťáva, pochoutka nad jiné oblíbená.

Není však jednoduché, milí čtenáři, proniknout do nitra hlubokého údolí! Je totiž přísně střeženo z jedné strážní věže, kterou před několika desítkami let navštívil jistý ruský spisovatel – jménem Alexandr, na příjmení si už nevzpomínám. Když ten velikán pohleděl do údolí, dech se mu až zatajil a pronesl svou hlubokou ruštinou – ach! Jak mi to

Adamov III - Ptačina.

tu zde připomíná souostroví mého mládí! Pak se otočil a dojatě odcházel. Věž i návrší nazvali místní na jeho počest. Vystup na ni a pokochej se i Ty, člověče: budeš si připadat jako sám chrabří rytíř Horyschmid a hluboko pod tebou – ztracený rajský svět! ■

Oficiální název	Město Adamov
Rozloha	3,77 km ²
Počet obyvatel	4884
Hustota zalidnění	1295 obyv. / km ²
Forma vlády	tvrdá ruka starostova
Hlavní město	Adamov
Úřední jazyk	čeština
Etnické složení	90 % Češi, dále Slováci, Mongolové
měna	česká koruna (1 Kč = 1 Kč)
Nejvyšší bod	Nd ulicí Lesní (asi 360 m n. m.)
Internetová doména	.afa

Ahoj kamarádi, vážení šproti, humři i makrely, začíná třetí měsíc naší oblíbené dlouhodobé hry s názvem Makrelum.

Na internetových stránkách jsme po dlouhém očekávání zprovoznili mapu (to jim to trvalo, jsou úplně hrozní v tom Brně), po které můžete postupovat a utrácet své získané body. V současnosti některé kluby již postupují, ale ostatní mají spoustu nevyužitých bodů. Stačí se jen přihlásit do rámečku svým jménem a heslem a objevovat neznámo. A že to nebude nuda se můžete hned přesvědčit. Odkryvejte pole, postupujte pouštěmi, spleťtými městy a vysokými horami, překonávejte nástrahy, hledejte stopy a objevte tajemství! Cílem hry je dosáhnout pohyblivý se tajemství nebo mu být co nejbližší. A pospěšte si! Makrely, šproti a humři jsou vaši silní soupeři a konkurenti!

„... a co na to Zatopená jeskyně?“

Náš klub Zatopená jeskyně i přes problémy kvůli prohledávání domu pana Hebela pokračuje v pátrání.

Ukořistěné dopisy jsou vodítkem k postupnému odhalení podivného příběhu. Už teď je jasné, Hebel opustil ku a uprchl vý ch o d dopra-

h u .
že pan
republi-
na daleký
(na mapě
va). Více nebudeme

prozrazovat, vše další se opět dočtete v oblíbeném příběhu a ještě oblíbenějším komiksu, které najdete na obvyklých místech.

„...jenže my neradi čteme tak dlouhý příběh, co s tím?“

Pokud umíte alespoň trochu číst, zkuste to, pokud číst neumíte nebo jste líní, zkuste se zeptat někoho v klubu, kdo to četl, ať víte, o co v příběhu jde. Může vám to také přečíst maminka před spaním.

„...a jak je to s těma bodama? Já chci hrozně moc bodů a nic nedělat!“

Každý klub získá na začátku 10 bodů jako bonus, abychom vás trochu nalákali a za každý týden se vám přičte 1 bod (ten vám přičteme vždy v neděli o půlnoci, kdy spíte a my děláme časopis). Ovšem nejvíce bodů získáte plněním různých úkolů, jejichž d a l š í dávku vám i tentokrát přinášíme.

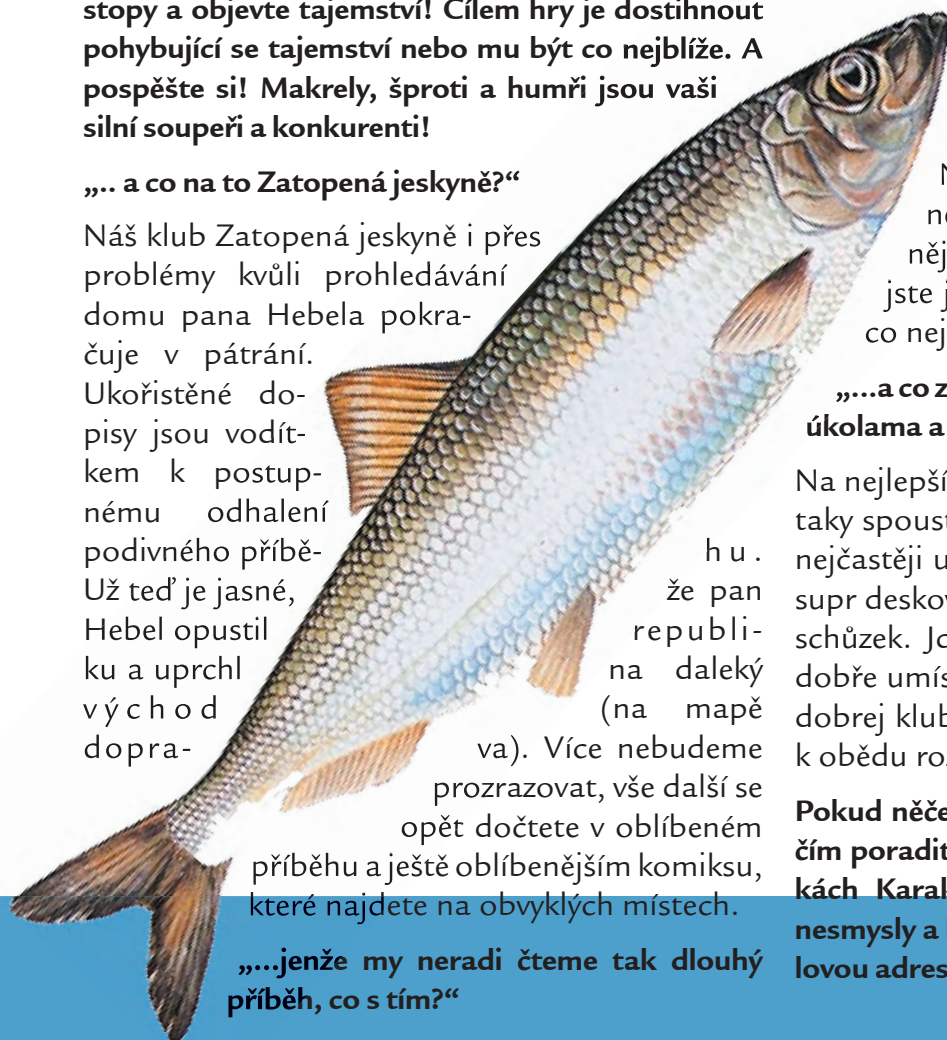
„...je to bude zase nuda! A co máme dělat, když jsme hrozně líní a úkoly nechceme plnit?“

Najděte si úkol, který vás bude bavit nebo vám připadne zajímavý a ono to nějak půjde, dokažte ostatním, že vy nejste jen obyčejné líné makrely a splňte jich co nejvíce!

„...a co za to jako? My se budeme dřít s nějakýma úkolama a nic za to?“

Na nejlepší čeká tábor Karakum zadarmo, že jo a taky spoustu cen, které nakoupíme různě v Brně, nejčastěji u Vágnera na České ulici, teď tam mají supr deskové hry. Úkoly mohou být náplní vašich schůzek. Jde taky o čest vašeho klubu. Když se dobře umístíte, řekneme si v redakci. „Jo jo, to je dobrý klub, ty vezmeme na tábor a uděláme jim k obědu rozvařenou rýži.“

Pokud něčemu nerozumíte nebo potřebujete s něčím poradit, přispějte do návštěvní knihy na stránkách Karakumu, ale nepište tam prosím žádné nesmysly a hlouposti, ty naopak posílejte na e-mailovou adresu karakum@dlouhodobka.cz.

ČÁST TŘETÍ NEBOLI VÁNOČNĚ SILVESTROVSKÁ

Tak doufáme, že ty Vánoce letos neproležíte u cukroví, televize, babiček a tetiček! Haló, haló, letos jsou ty prázdniny dlouhé, takže je to ideální čas na vaše klubovní akce. Zkuste se s klubem sejít, každý z domu nenápadně vezme krabici cukroví a udělejte v klubovně švédské stoly. No a pokud se úplně nepřejíte, nezajíte a neudusíte, tak můžete splnit nějaké úkoly do dlouhodobky.

1. ÚKOL – RYBY PÍŠÍ JEŽÍŠKOVI

Myslíte si, že jenom lidé mají svá přání a touhy, že člověk jediný ze všech tvorů přemýšlí, co najde pod sromečkem? Chyba! Svá tajná i méně tajná přání mají myši, červíci, klokani, holubi a dokonce i ryby, raci a další koryši. Maličký potěr, makrelky a sledíci se těší na Vánoce a přemýšlí, co jim asi Ježíšek přinese. Trošku jiné to mají kapři, ale o těch se tu dnes bavit nebudeme. A teď si představte, co si může přát třeba takový humr!

Vymyslete nejhezčí rybí přání pro Ježíška a pokuste se mu je doručit. Není to ale jednoduché, protože přání musí odletět horkovzdušným balónem. Zkuste sestrojit lampión s malou svíčkou, která ohřeje vzduch uvnitř (samozřejmě otvor musí být jen dole a ne nahoře, protože teplý vzduch stoupá vzhůru a horní dírou by vám utekl) tak, aby se po zapálení a nahřátí vznesl a odletěl i s vaším přáním. Vyzkoušejte papír, igelitový pytel na odpadky a další materiály a napište nám, jak se vám vypouštění dařilo. Nejhezčí je, když svůj lampión pošlete Ježíškovi v noci.

Pro inspiraci zkuste zadat do internetového vyhledávače výraz »LÉTAJÍCÍ LAMPIÓN«.

2. ÚKOL – PEČENÝ REDAKTOR (14 BODŮ)

Vánoce bez cukroví by nebyly ani Vánoce. Jistě u vás doma pečete alespoň jednou. Právě v tuto dobu máte možnost si upéct svého redaktora! Redaktorem je každý, kdo přispívá do Klubovního hlasatele nebo jej pomáhá tvořit. Seznam těchto lidí najdete vždy v hlasateli na 2. straně. Vyberte si jednoho, kterého znáte (z tábora, z akcí nebo alespoň z fotek a vyprávění) a vyrobte (třeba i vtipně) jeho podobu. Pěkně ho udělejte z těsta, ozdobte a upečte. Pokud chcete více bodů, můžete vyrobit ještě navíc někoho z členů klubu Zatopené jeskyně

(jistě je znáte z komixu). Jestliže žádného redaktora neznáte, vyrobte 2 členy Zatopené jeskyně. Ale pozor, nikoho nesnězte. Váš výtvar nám zašlete poštou na naši adresu a my si ho vychutnáme. Když ne poštou, pošlete alespoň fotku, ale za tu je méně bodů.

3. ÚKOL – LOV RYB

Patříte mezi vášnivé rybáře? Pokud ano, máte pro tento úkol malou výhodu; pokud ne, jsme na tom podobně. Víme ale, že když ryba zabere, je třeba rychle navíjet, aby se vlasec zkrátil a úlovek se dostal až k lovcovi. Taky jsme si všimli, že se ryby chytají obvykle v rybníce a dokonce nás napadlo, že v zimě bývají rybníky někdy zamrzlé. A teď to dáme dohromady.

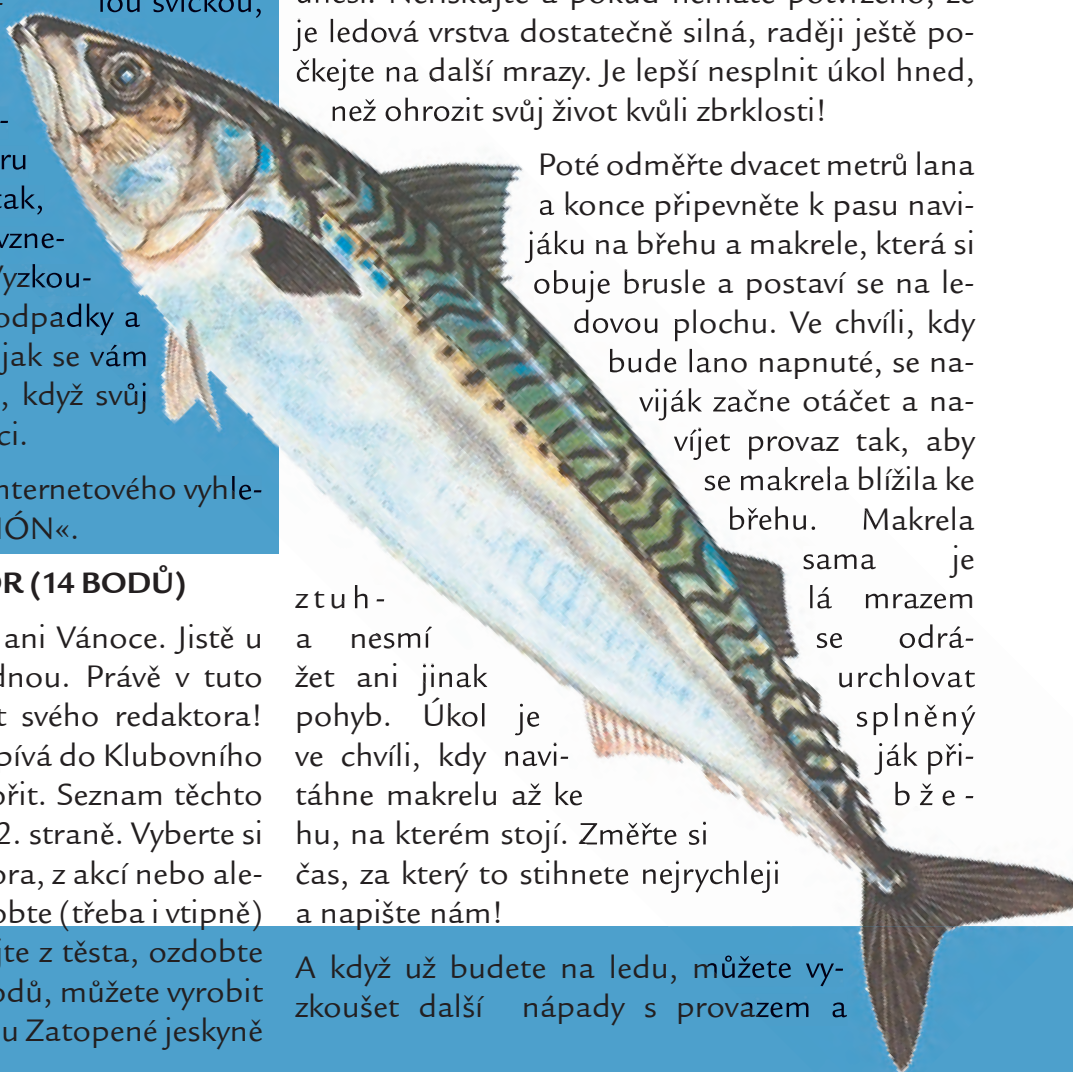
Pro začátek si obstarajte alespoň dvacet metrů dlouhé lano (postačí silnější provaz nebo prádelní šňůra) a brusle alespoň pro jednoho z vás. Ten bude makrelou. Druhého kamaráda můžete pasovat do funkce navijáku. A do třetice schází už jenom kluziště nebo zamrzlý rybník.

POZOR! Na led vcházejte teprve ve chvíli, kdy se přesvědčíte, že je opravdu dost silný, aby vás unesl. Neriskujte a pokud nemáte potvrzeno, že je ledová vrstva dostatečně silná, raději ještě počkejte na další mrazy. Je lepší nesplnit úkol hned, než ohrozit svůj život kvůli zbrklosti!

Poté odměřte dvacet metrů lana a konce připevněte k pasu navijáku na břehu a makrele, která si obuje brusle a postaví se na ledovou plochu. Ve chvíli, kdy bude lano napnuté, se naviják začne otáčet a navíjet provaz tak, aby se makrela blížila ke břehu. Makrela

sama je ztuhlá mrazem a nesmí se odráčovat, ani jinak urchlovat pohyb. Úkol je splněný ve chvíli, kdy navíják přitáhne makrelu až ke břehu, na kterém stojí. Změřte si čas, za který to stihnete nejrychleji a napište nám!

A když už budete na ledu, můžete vyzkoušet další nápady s provazem a

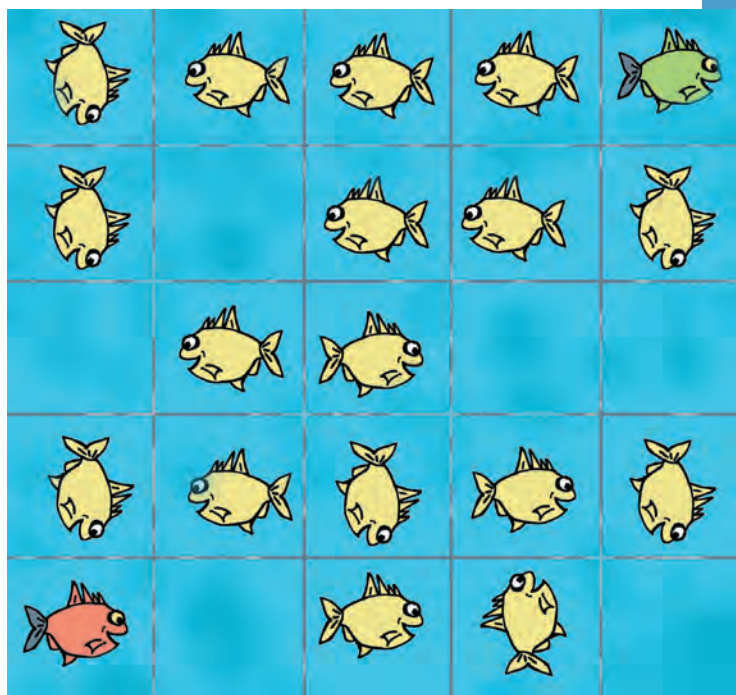

bruslemi – přetahovaná na bruslích, dvojité navi-
jác (dva lidi jezdí kolem sebe a přitahují se, dokud
do sebe nenarazí), rybičky - rybičky - rybáři jedou
s lanem na bruslích a podobně.

4. ÚKOL – MAKRELY KLÁRA A SÁRA (9 BODŮ)

**Nastává čas Vánoc a také návštěv. V tuto dobu
bychom měli pamatovat na členy rodiny, přátele
a strávit s nimi nerušené dny volna. To dobře vědí
i makrely Klára a Sára, protože makrely jsou velmi
pospolitým a přátelským druhem ryb.**

Na následujícím obrázku vidíte makrelu Kláru
(vlevo dole), která chce navštívit makrelu Sáru
(vpravo nahoře). Cesta Kláry ale nebude jedno-
duchá, protože ve vodě je spousta sledů, kteří se
také navštěvují a jsou velmi tvrdohlaví.

Vaším úkolem je najít řešení, jak se Klára dostane
na políčko, kde je Sára. Klára se může pohybovat
vždy jen na sousední políčko, takže jen nahoru,
dolů, doleva a doprava. Sára zůstává na místě
srazu a nehýbe se. Ostatní ryby jsou tvrdohlaví
sledí a mohou uhnout z cesty, ale jen směrem kam
plavou. Takže je můžete posunout o jedno i více
polí, ale jen ve směru kam směřuje jejich hlava,
nemůžete je otočit, ani s nimi couvat nazpět. Pro
přehlednost má každý správný sled číslo. Jakmile
najdete řešení, napište nám odpověď například
takto: Posuneme sledě číslo 42 doleva, pak po-
jedeme s Klárou nahoru, potom posuneme sledě
číslo 19 dvakrát nahoru, sledě číslo 25 doleva a
Kláru dáme dolů... atd. Pokud vám to nepůjde,
vyrobte si rybičky z papíru, posunujte si je a hned
to bude lepší.

5. ÚKOL – SVĚTELNÉ OBRAZCE (13 BODŮ)

**I ze světla lze vytvořit obrazce. A přitom vám
k tomu stačí pár věcí – zdroj světla, kamarádi, tma a
trochu tvořivého ducha.**

Až bude tma, zkuste si na své klubovní schůzce
zajímavou hru se světly. Běžte na místo, kde je
opravdu tma tmoucí. Vemte si každý třeba zapá-
lenou prskavku a s ní mávejte nebo pohybujte a
opisujte nějaký tvar. Pokud budete s prskavkou
hýbat dostatečně rychle a opisovat na stejném
místě stejný tvar, vytvoříte každý světelný obrazec,
který uvidí vaši kamarádi, když se na vás budou
z odstupu dívat. Jestliže každý z vás bude tvořit
jedno písmeno a postavíte se vedle sebe, můžete
světlem napsat i nějaké slovo. Dobrým zdro-
jem světla je také proutek nebo klacek, který
má žhavý konec z ohně, vyzkoušet můžete i
jiné zdroje světla. Vaším úkolem je vytvořit co
nejlépe číslo 2009, tedy nový rok, a pak další
obrazce dle vaší fantazie. Pokuste svůj výtvar
vyfotit (nejlépe bez blesku) a fotky nám zašle-
te poštou nebo možno i e-mailem. Na obráz-
ku na této stránce vidíte pokus naší redakce v
prosinci loňského roku.

AKTUÁLNÍ POŘADÍ HRY KE DNI 7. 12. 2008

Do hry je zapojeno zatím 18 klubů a týmů.
Nejvíce bodů celkem má 352. KBS Tygří dráp
(67), který splnil úkoly z 1. etapy a dále 338.
KBS Whook (32). Oba kluby ale ještě nevyu-
žily body k postupu a tak jsou na prvním mís-
tě zatím 1. AT Bobříci, kteří využili všechny své
body, postoupili po mapě a jsou tak nejbliže
prchajícímu objektu, který se po mapě pohybuje.
Právě vzdálenost od tohoto objektu určuje pořadí
klubů. Další kluby mají 12 - 19 bodů, podle toho
kdy se do hry přihlásili. Neváhejte, využijte své
body a předběhněte ostatní! ■

VÝVĚŠKA AKCÍ

MAPA SILNICNÍ MAGISTRÁLY ČR

Silniční magistrála spojí nejkratší cestou západ a východ republiky, zkrátí vzdálenost z Chebu do Jasky z 25 hodin na 11 hodin a umožní překlenouti historické i geografické rozdíly našeho státu. Silniční magistrála vytvoří z Československé republiky jednotný hospodářský celek.

RVVZ 2009

REGIONÁLNÍ VZÁJEMNÁ
VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ

www.RVVZ-VYSOČINA.CZ

Okružní jízda

V termínu 20. - 22. prosince 2008 (sobota - pondělí) vyrazí redaktoři Vojta, Šmoula, Kavi a Čáp na okružní jízdu za českými kluby. Zveme všechny kamarády, mladé i staré - přidejte se k nám.
Více info na www.iklubovna.cz nebo piště na mail imk@spjf.cz

TURNAJ BOBRÍ STOPY V LEDNÍM HOKEJI

KDE: STADION VYSKOV 10. LEDNA 2009 V 10:00
KONTAKT: ROLF - 723 910 085

KARAKUM

Uvidíme se od 29.1. do 1.2. pravděpodobně ve Štamberku.
Pro podrobnější info sledujte stránky www.iklubovna.cz!

MÝTUS VELEHOR

16.1. - 18.1. 2009
Základní škola Cerekvice n/B

Víkendová hra, při které si pořádně protáhnete tělo, vyzkoušíte fyzické schopnosti a prověříte bystrou mysl.

Sraz účastníků: 17:00 - 20:00 ZŠ Cerekvice n/B
Účastnický poplatek: 45 Kč člen, 55 Kč nečlen SPJF
Nocleh: Spát se bude ve škole ve vlastním spacáku
Jízdné: Jízdné budeme proplácet*
Účastníci: 6 - 16 let (výjimky po domluvě)
Jídlo: V Sobotu zajištěn oběd a večeře, jinak je otevřen obchod, vlastní konvice k dispozici
Doprava: Do Cerekvice se dostanete vlakem z Hradce Králové nebo Ostroměře
Šť: spacák, karimatka, ešus+lžice, bloč, tužka, baterka, svíčka, sátek, peníze, nůž, KPZ, zpěvníky SPJF a teplé oblečení.
E Užete nás kontaktovat: tel. 776 25 62 72 (Svišť No.2)
M e-mail: klub.jestřabi@seznam.cz

Pořádá: 3274KBS Jestřábí pod záštitou Východočeské pobočky SPJF

*Jízdné proplácíme max. 150 Kč, více až po vyúčtování fakce

Ve dnech 12. - 13. prosince
vás zveme do Třebíče na
Hudební maraton

více na www.halahoj.org

Večer Světél

Na tradiční vontský svátek vás
zve leto také Perpetuum:

Kdy: 17.12. v 17:00

Kde: Brno, klubovna na Kopečné

Kontakt: jmp@spjf.cz,

777955012 (Ježek)

